

vidste Tanke, efter at han første Gang havde gennemlæst den, havde været Ønsket om, at disse Afskedsord aldrig var kommen ham ihænde.

Han lagde dog hele Skylden for sin Skuffelse over paa sig selv. Han bebrejdede sig, at han ikke mere samvittighedsfuldt havde efterkommet den Paamindelse, Moderen havde givet ham udenpaa Brevet. Han burde ikke have læst det i et Øjeblik, da hans Sind endnu var lidt ophidset efter den lille Strid med hans Søsken. Han vilde nu gemme det hen og læse det paany i en mere „stille“ Time, naar han igen var helt alene hjemme hos sig selv. For ogsaa det havde virket forstemmende paa ham, at først Signe og siden en af Tvillingerne havde gjort sig et Ærinde ind i Stuen, tydelig nok i den Hensigt at studere Brevets Virkning paa ham.

Uret inde i Dagligstuen slog nu fire, og han tænkte allerede med Bekymring paa, hvorledes Dagen skulde faa Ende. Skønt baade Signe og Tvillingerne i Løbet af Eftermiddagen gjorde deres bedste for at pleje og underholde ham, længtes han allerede tilbage til sit eget lille Kammers Ensomhed og Fred.

Ud paa Aftenen viste Eberhard sig igen. Han var endnu ikke flyttet sammen med de andre Søsken og kom her ellers kun til Middagsmaaltidet Klokken tre, saadan som han havde gjort det allerede i Moderens Tid. Det rørte Per, at han trods deres Skærmydsel var gaaet den lange Vej herud fra Kristianshavn alene for at høre til hans Befindende.

Til nogen fortroligere Samtale med ham eller med Signe kom det dog stadig ikke. Han kunde ikke engang blive klog paa, hvorvidt de overhovedet vidste Besked med hans Brud med Jakobe. Han havde et Par Gange om Eftermiddagen søgt at lede Tanken hen derpaa overfor Signe; men med øjensynlig Uro havde hun hver Gang givet sig til at tale om andre Ting. Ogsaa Eberhard syntes ganske utilbøjelig til at komme ind paa Emnet. Per havde en Fornemmelse af, at de med deres Omhu og Deltagelse dog stadig var paa deres Post overfor ham og navnlig havde en Tilbøjelighed til at udlægge selv den uskyldigste Ytring af ham som et Forsøg paa at gøre sig til af sin Fortid og sine Forbindelser.

I den Henseende tog han nu heller ikke meget fejl. Hverken